

Otroci — misijonarji.

(K sliki.)

Med najslavnejše misijonarje sv. cerkve prištevamo sv. Frančiška Ksaverija. Bil je med onimi 6 možmi, ki so se prvi oklenili sv. Ignacija Lojolskega v tovarištvu Jezusovem. Božja previdnost ga je odločila, da je šel sveto vero oznanjat v daljno Indijo in celó tja na Japonsko. Hotel je iti tudi na Kitajsko, da bi pokristjanil še to obširno in imenitno cesarstvo. Toda prehitela ga je smrt. Že se je bil napotil tja; že je videl od daleč polje svojega zaželenega delovanja; a huda bolezen ga nenadno položi na posteljo in smrt mu prestriže prelepe načrte. Pa popolnoma vdan v božjo voljo, se tudi smrti ni ustrašil in svetniško pripravljen sklenil svoje prezaslužno življenje 3. decembra 1552.

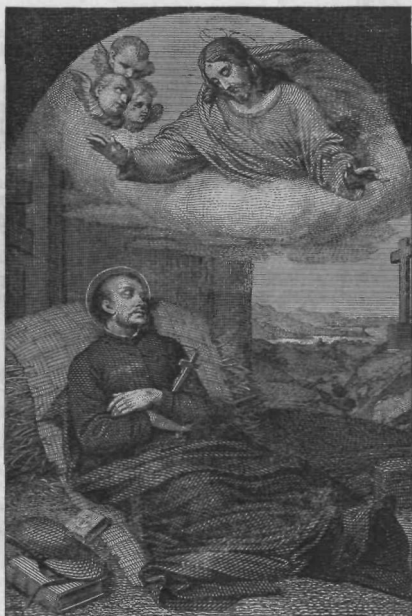
Ta slavni „apostol Indije“, ki se po svoji misijonski gorečnosti in delavnosti po pravici primerja sv. apostolu Pavlu, je bil tudi velik prijatelj mladi ne.

Tam, kjer je pričel svoje misijonsko delo, je bilo že nekaj kristjanov; a bili so zelo zanemarjeni, da svetnik ni vedel, kje in kako bi začel. A v tej zadregi si poišče dobrih pomočnikov. Otroke si izkuša najprej pridobiti. Ko jih je srečaval po ulicah, jih je klical po imenu, in takoj so se zaupno oklenili nepoznanega, a tako blagodušnega moža. Večkrat pa je vzel zvonček in zvončkal ter zopet privabil množico otrok, ki so se mu enako zaupno bližali. Otroci so doma pripovedovali, kako lepe reči jih je učil oni dobri mož, pa kako je prijetno biti pri njem itd. Tudi so bili otroci vsi drugačni, poslušni, krotki in dobri, kar so hodili poslušat svetega misijonarja. Kmalu so začeli prihajati k njemu tudi starši onih otrok in drugi odrasli ljudje, katere je tudi privedel na pravo pot.

O, kako veliko delo se je izvršilo s pomočjo otrok — malih misijonarjev! Tudi vi bi bili lahko enaki misijonarji pri domačih in pri sosedih, ko bi le hoteli najprej — sami biti prav dobri in vzgledni!

Internus.

Sv. Frančišek Ksaverij.

